

Лекція 2_10. Управління державної охорони та Державна служба спеціального транспорту.

Зміст

Вступна частина.

1. Призначення, завдання, структура та основи функціонування Управління державної охорони України.
2. Призначення, завдання, структура та основи функціонування Державної служби спеціального транспорту України.

Література:

1. Конституція України.
2. Закон України «Про національну безпеку України» від 21.06.2018 р. № 2469-VIII.
3. Закон України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб».
4. Закон України «Про загальну структуру і чисельність Управління державної охорони України».
5. Закон України «Про Державну спеціальну службу транспорту».
6. Указ Президента України від 14.09.2020 року «Про Стратегію національної безпеки України».
7. Указ Президента України від 21.03.21 № 121/2021 «Про Стратегію воєнної безпеки України».
8. Державна спеціальна служба транспорту під час війни: відбудувати і захистити. Геннадій Карпюк для «Тиждень.ua» // <https://www.mil.gov.ua/special/news.html?article=42390>.

I. ПРИЗНАЧЕННЯ, ЗАВДАННЯ ТА СТРУКТУРА УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ ОХОРОНИ УКРАЇНИ

Державна охорона органів державної влади України та посадових осіб (далі - державна охорона) - це система організаційно-правових, режимних, оперативно-розшукових, інженерно-технічних та інших заходів, які здійснюються спеціально уповноваженими державними органами з метою забезпечення нормального функціонування органів державної влади України, безпеки посадових осіб та об'єктів, визначених цим Законом.

Правова основа державної охорони

Правову основу державної охорони становлять Конституція України, міжнародні договори України, цей та інші закони України, акти Президента України та Кабінету Міністрів України, а також відомчі та міжвідомчі нормативно-правові акти, що регулюють відносини у сфері державної охорони.

Державна охорона здійснюється на принципах законності, безперервності, поваги до прав, свобод, гідності людини і громадянина, єдиноначальності.

Державна охорона здійснюється щодо:

- Верховної Ради України;
- Кабінету Міністрів України;
- Конституційного Суду України;
- Верховного Суду.

Особливості забезпечення безпеки Президента України

Забезпечення безпеки посадових осіб. У місцях постійного і тимчасового перебування забезпечується безпека:

- Президента України;
- Голови Верховної Ради України;
- Прем'єр-міністра України;
- Голови Конституційного Суду України;
- Голови Верховного Суду;
- Першого заступника Голови Верховної Ради України;
- Першого віце-прем'єр-міністра України;
- Міністра закордонних справ України;
- Генерального прокурора;
- Міністра оборони України;
- заступника Голови Верховної Ради України.

Протягом строку повноважень зазначених у цій статті посадових осіб також забезпечується безпека членів їхніх сімей, які проживають разом з ними або супроводжують їх.

Після припинення повноважень зазначені посадові особи, крім Президента України, забезпечуються державною охороною протягом одного року, за винятком випадків набрання законної сили обвинувальним вироком щодо них.

Президент України забезпечується державною охороною довічно, якщо тільки він не був усунений з поста в порядку імпічменту.

Крім того, державна охорона здійснюється щодо глав іноземних держав, парламентів та урядів і членів їхніх сімей, міністрів закордонних справ, керівників міжнародних організацій, які прибувають в Україну чи перебувають на її території у складі офіційних делегацій або відвідують Україну на запрошення органів державної влади. Державна охорона може здійснюватися щодо інших високих посадових осіб, представників іноземних держав та міжнародних організацій, які прибувають в Україну чи перебувають на її території.

Державна охорона у разі наявності загрози життю чи здоров'ю може здійснюватися щодо інших посадових осіб за рішенням Президента України, прийнятим за поданням посадових осіб, уповноважених виступати від імені

відповідних державних органів, або за поданням начальника Управління державної охорони України.

Об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона.

Державна охорона здійснюється щодо будинків, де працюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Конституційний Суд України, Верховний Суд, споруд і спеціальних транспортних засобів, що перебувають в їх користуванні, інших місць постійного і тимчасового перебування осіб, які охороняються відповідно до цього Закону, важливих державних об'єктів та прилеглих до них територій і акваторій, визначених Президентом України.

Суб'єкти державної охорони.

Державна охорона здійснюється *Управлінням державної охорони України*.

Національна поліція, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах охорони державного кордону України (ДПСУ), інші центральні органи виконавчої влади України, Служба безпеки України в межах своєї компетенції та у взаємодії з Управлінням державної охорони України беруть участь у здійсненні державної охорони.

Управління державної охорони України є державним правоохоронним органом спеціального призначення, підпорядкованим Президентові України та підконтрольним Верховній Раді України. Загальна структура і чисельність Управління державної охорони України затверджуються Верховною Радою України за поданням Президента України.

Керівництво діяльністю Управління державної охорони України здійснює Начальник Управління державної охорони України, який призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України.

Начальник Управління державної охорони України має заступників, які за його поданням призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України.

Інші посадові особи Управління державної охорони України призначаються на посаду та звільняються з посади Начальником Управління державної охорони України.

Завдання Управління державної охорони України:

- здійснення державної охорони щодо органів державної влади України;
- забезпечення безпеки посадових осіб, визначених цим Законом, за місцем їх перебування як на території України, так і за її межами;
- забезпечення безпеки членів сімей посадових осіб, визначених цим Законом, які проживають разом з ними або супроводжують їх;
- запобігання протиправним посяганням на посадових осіб і членів їхніх сімей та об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона, їх виявлення та припинення;
- охорони об'єктів, визначених цим Законом;
- забезпечення безпечної експлуатації транспортних засобів, призначених для визначених цим Законом посадових осіб;

- участі у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом.

Загальна структура управління держохорони (загальна чисельність 2993):

- орган управління;
- підрозділи охорони органів державної влади України, посадових осіб та об'єктів;
- регіональні підрозділи державної охорони;
- підрозділи забезпечення, підприємства, установи, організації, навчальні заклади.

Повноваження Управління державної охорони України:

- надавати згоду на допущення громадян на об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона;
- одержувати в установленому порядку від керівників органів державної влади України, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності за письмовим запитом Начальника Управління або його заступників відомості, необхідні для здійснення державної охорони;
- використовувати форму одягу та документи, які зашифровують особу чи відомчу належність військовослужбовців і транспортних засобів Управління державної охорони України;
- проводити у порядку, визначеному Законом України "Про оперативно-розшукову діяльність", гласні та негласні оперативні заходи з метою запобігання посяганням на посадових осіб і членів їхніх сімей та об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона, виявлення і припинення таких посягань;
- проводити кіно-, фотозйомку, аудіо- і відеозапис на об'єктах, щодо яких здійснюється державна охорона;
- залучати за погодженням з керівниками правоохоронних та інших державних органів їх військовослужбовців і працівників, технічні та інші засоби;
- здійснювати на об'єктах, щодо яких здійснюється державна охорона, протипожежний, санітарно-гігієнічний, екологічний, радіаційний і протиепідемічний контроль та контроль за станом технічного захисту інформації, вживати заходів щодо усунення виявлених порушень, з'ясовувати причини, що призвели до їх вчинення;
- організовувати та здійснювати транспортне обслуговування осіб, щодо яких здійснюється державна охорона, забезпечувати безпечну експлуатацію транспортних засобів, призначених для визначених цим Законом посадових осіб;
- прикомандировувати в установленому порядку військовослужбовців Управління державної охорони України для здійснення державної охорони до органів державної влади, підприємств, установ і організацій, перелік яких визначається Президентом України;
- здійснювати підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації військовослужбовців та працівників Управління державної охорони України відповідно до Закону України "Про освіту";

– утворювати відповідно до законодавства госпрозрахункові підрозділи адміністративно-господарського характеру.

Управління державної охорони України взаємодіє з іншими органами державної влади України, підприємствами, установами, організаціями та посадовими особами, які сприяють виконанню покладених на нього завдань.

Способи здійснення державної охорони.

Державна охорона здійснюється шляхом:

1) пошуку і фіксації даних про протиправну діяльність окремих осіб або груп, яка загрожує нормальному функціонуванню органів державної влади України, життю чи здоров'ю, честі та гідності посадових осіб і членів їхніх сімей, для вжиття заходів щодо її припинення;

2) особистої охорони осіб;

3) охорони об'єктів і підтримання на них відповідного порядку проходу громадян, проїзду транспортних засобів, проносу і провозу речей (далі - режиму);

4) оснащення об'єктів технічними засобами охорони за рахунок коштів юридичних осіб, в користуванні яких ці об'єкти перебувають;

5) проведення профілактичних заходів з метою запобігання протиправним посяганням.

Здійснюючи державну охорону УДО України результативно взаємодіє з Національною поліцією, спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у справах охорони державного кордону України, іншими центральними органами виконавчої влади України, Службою безпеки України, підприємствами, установами, організаціями та посадовими особами.

УДО України вирізняється підвищеним рівнем оперативної та мобілізаційної готовності. Щорічно здійснюється планування, підготовка та проведення щонайменше 3 000 великих охоронних заходів. Більш ніж за 20 років діяльності військовослужбовці на високому рівні провели масштабні заходи із забезпечення безпеки лідерів іноземних держав та релігійних конфесій, які перебували в Україні з офіційними візитами.

Відповідно до міжнародних договорів України, УДО України співпрацює з багатьма спецслужбами. Зокрема, для забезпечення безпеки офіційних візитів делегацій глав іноземних держав, парламентів та урядів до України; зміцнення співпраці у сфері регіональної безпеки; на реалізацію заходів поступової інтеграції в європейський і євроатлантичний простір, УДО України бере участь у заходах у сфері боротьби з тероризмом.

Кадри Управління державної охорони України складаються з військовослужбовців, прийнятих на військову службу в Управління державної охорони України за контрактом, військовослужбовців строкової служби, а також працівників, які уклали з Управлінням державної охорони України трудовий договір (контракт). Військовослужбовцями та працівниками Управління державної охорони України можуть бути громадяни України, які за своїми діловими і моральними якостями, освітнім рівнем, станом здоров'я здатні виконувати службові (посадові)

обов'язки, пройшли відбір і перевірку у зв'язку з прийняттям на військову службу (роботу).

Права військовослужбовців Управління державної охорони України.

Військовослужбовці Управління державної охорони України під час здійснення державної охорони мають право:

1) вимагати від громадян додержання режиму, встановленого на об'єктах, щодо яких здійснюється державна охорона, не допускати до будинків, де працюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, а також будинків, де працюють інші органи державної влади України, щодо яких здійснюється державна охорона згідно з цим Законом, осіб з холодною чи вогнепальною зброєю, вибуховими речовинами, засобами підризу, боєприпасами всіх видів і зразків, навчальними або імітаційними боєприпасами, легкозаймистими рідинами чи займистими твердими речовинами, піротехнічними засобами;

2) затримувати осіб, які незаконно проникли або намагаються проникнути на об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона, перевіряти у них документи, що посвідчують особу, здійснювати у встановленому законом порядку особистий огляд затриманих та огляд їхніх речей, які є при них, транспортних засобів, на яких вони прибули в район об'єкта охорони, і передавати їх іншим правоохоронним органам;

3) спільно з відповідними підрозділами Національної поліції тимчасово обмежувати або забороняти під час здійснення охоронних заходів рух транспортних засобів та пішоходів на вулицях і дорогах під час проїзду автомобільним транспортом Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, а також глав іноземних держав, парламентів і урядів, керівників міжнародних міжурядових організацій та іноземних делегацій, які перебувають в Україні з офіційним візитом, не допускати громадян на окремі ділянки місцевості та об'єкти, вимагати від них залишатися на конкретних місцях або залишити їх;

4) використовувати транспортні засоби, що належать органам державної влади України, підприємствам, установам, організаціям і громадянам (крім транспортних засобів, що належать дипломатичним представництвам іноземних держав і міжнародним організаціям, а також спеціального призначення), для запобігання кримінальним правопорушенням, переслідування і затримання осіб, що підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення, доставлення осіб, які потребують невідкладної медичної допомоги, в лікувальні заклади, а також для проїзду до місця події з наступним відшкодуванням у встановленому порядку збитків, завданих власникам цих транспортних засобів;

5) у невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину, заходити в житлові та інші приміщення, що належать громадянам, на територію і в приміщення державних органів, підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності з наступним повідомленням про це прокурора протягом 24 годин;

б) використовувати під час проведення охоронних заходів засоби зв'язку, що належать державним органам, підприємствам, установам і організаціям незалежно від форм власності з наступним відшкодуванням у встановленому порядку збитків;

7) зберігати, носити і застосовувати вогнепальну зброю та спеціальні засоби на підставі і в порядку, передбачених Законом України "Про Національну поліцію", військовими статутами та прийнятими відповідно до них нормативними актами, провозити зброю та спеціальні засоби в усіх видах транспорту;

8) позачергового придбання квитків на всі види транспорту незалежно від наявності місць та поселення в готелях при пред'явленні посвідчення про відрядження.

Контроль за додержанням Управлінням державної охорони України чинного законодавства у сфері державної охорони, забезпечення прав і свобод людини здійснюється Верховною Радою України. Начальник Управління державної охорони України систематично інформує Верховну Раду України про стан державної охорони, забезпечення прав і свобод людини та додержання чинного законодавства.

Начальник Управління державної охорони України щорічно, до 1 лютого наступного за звітним року, подає Верховній Раді України.

Контроль за діяльністю Управління державної охорони України здійснює Президент України. Начальник Управління державної охорони України систематично інформує Президента України з основних питань діяльності Управління. Порядок подання інформації встановлює Президент України.

Начальник Управління державної охорони України щорічно подає Президенту України письмовий звіт про діяльність Управління державної охорони України.

Заключення

Розпочато процес системної реформи державної охорони. Здійснюються організаційні заходи щодо удосконалення законодавчого, матеріально-технічного забезпечення, підвищення рівня інформаційно-аналітичної складової службової діяльності, а також відкритості спецслужби для демократичного цивільного контролю.

2. ПРИЗНАЧЕННЯ, ЗАВДАННЯ, СТРУКТУРА ТА ОСНОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СПЕЦІАЛЬНОЇ СЛУЖБИ ТРАНСПОРТУ

Державна спеціальна служба транспорту є спеціалізованим військовим формуванням, що входить до системи Міністерства оборони України, призначеним для забезпечення стійкого функціонування транспорту в мирний час та в особливий період.

Основні функції Державної спеціальної служби транспорту

Основними функціями Державної спеціальної служби транспорту є:

у мирний час:

організація, планування і проведення робіт з технічного прикриття та відбудови об'єктів національної транспортної системи України;

проведення планових робіт з будівництва нових та підвищення строків експлуатації і пропускнуої спроможності діючих об'єктів національної транспортної системи України;

участь у ліквідації наслідків аварій, катастроф, пожеж, стихійного лиха на транспортних комунікаціях, проведення в разі необхідності аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт у небезпечних районах унаслідок надзвичайних ситуацій техногенного, природного та екологічного характеру;

підтримання у стані постійної готовності потенціалу Державної спеціальної служби транспорту для виконання завдань в особливий період, у тому числі збереження, накопичення і своєчасна заміна спеціальної техніки та інших матеріальних ресурсів у непорушному запасі та мобілізаційному резерві, створення резерву навчених людських ресурсів на особливий період та з метою виконання робіт з ліквідації аварій і катастроф, під час надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, а також вирішення інших завдань у сфері оборони, пов'язаних з використанням об'єктів національної транспортної системи України;

проведення розмінування вибухонебезпечних предметів на об'єктах національної транспортної системи України із залученням у разі необхідності підрозділів Збройних Сил України і центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері цивільного захисту;

в особливий період:

забезпечення постійної готовності підрозділів Державної спеціальної служби транспорту до виконання покладених на них завдань;

технічне прикриття, відновлення та встановлення загороджень на найважливіших об'єктах національної транспортної системи України;

розмінування вибухонебезпечних предметів на об'єктах національної транспортної системи України із залученням у разі необхідності підрозділів Збройних Сил України та забезпечення експлуатації головних ділянок відновлюваних залізничних напрямків;

наведення, будівництво, експлуатація і ремонт (реконструкція) наплавних залізничних мостів та естакад;

підвищення пропускнуої спроможності діючих та будівництво нових доріг, залізничних колій, обходів, вузлів, тунелів та мостів;

виконання заходів територіальної оборони, а також заходів, спрямованих на додержання правового режиму воєнного та надзвичайного стану.

Основними завданнями Державної спеціальної служби транспорту є:

технічне прикриття, відбудова, встановлення загороджень на об'єктах національної транспортної системи України з метою забезпечення діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України;

будівництво та ремонт у мирний час і в умовах воєнного стану нових та підвищення строку експлуатації і пропускнуєї спроможності діючих об'єктів національної транспортної системи;

відбудова транспортних комунікацій, порушених унаслідок надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, аварій і катастроф;

охорона об'єктів національної транспортної системи України в мирний час і в особливий період;

виконання інших завдань, пов'язаних із участю в обороні держави та забезпеченням ефективного функціонування національної транспортної системи України.

Під об'єктами національної транспортної системи України розуміють сукупність різновидів транспортних засобів та розгалужену інфраструктуру для надання всього комплексу транспортних послуг.

Правові засади діяльності Державної спеціальної служби транспорту

Правовими засадами діяльності Державної спеціальної служби транспорту є Конституція України, цей та інші закони України, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, акти Президента України та Кабінету Міністрів України, накази та директиви Міністра оборони України, спільні накази Міністерства оборони України та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури, а також накази та директиви начальника Генерального штабу - Головнокомандувача Збройних Сил України, що регулюють відносини щодо планування застосування сил оборони та організації підготовки військ.

Діяльність Державної спеціальної служби транспорту здійснюється на основі **принципів** законності, єдиноначальності та централізації управління, узгодження дій з Генеральним штабом Збройних Сил України та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури.

Функції та повноваження Державної спеціальної служби транспорту визначаються Положенням, яке затверджується Президентом України.

Структура та чисельність Державної спеціальної служби транспорту, місця розташування її підрозділів

Державна спеціальна служба транспорту має таку загальну структуру:

- Адміністрація Держспецтрансслужби України (Т0100, м. [Київ](#))
 - Управління ДССТ;
 - Головний штаб;
 - Управління по роботі з особовим складом;
 - Управління будівництва й відновлення об'єктів національної транспортної системи;
 - Транспортно-технічне управління;
 - Управління матеріальних ресурсів;
 - Управління фінансово-економічної діяльності;
- 1 окрема бригада імені князя Лева Державної спеціальної служби транспорту^{[6][7]} (Т0110, м. [Львів](#)):
 - управління (в т.ч. штаб)
 - 11 окремий колійний батальйон (Т0200, м. Червоноград Львівської області)
 - 18 окремий мостовий батальйон (Т0300, м. [Чоп](#) Закарпатської області)
 - 72 окремий батальйон механізації (Т0410, м. Червоноград Львівської області)
- 26 окрема Дніпровська бригада (Т0120, м. [Дніпро](#))^[8]:
 - управління (в т.ч. штаб)
 - 19 окремий мостовий батальйон (Т0310, м. Дніпро)
 - 1935 окремий батальйон механізації (Т0610, м. Дніпро)
 - 1936 окремий батальйон механізації, (Т0400, м. [Кривий Ріг](#) Дніпропетровської області)
- 36-та шляхо-відновлювальна бригада (Т0330, м. [Конотоп](#) Сумської області)
 - управління (в т.ч. штаб)
 - 92-й окремий колійний батальйон (в/ч Т0210, м. Конотоп)
 - 337-й окремий батальйон механізації (в/ч Т0420, м. Конотоп)
- 194-й понтонно-мостова бригада (Т0320, м. Новомосковськ Дніпропетровської області)^[11]
 - управління (в т.ч. штаб)
 - понтонно-мостовий батальйон
 - батальйон охорони та обслуговування
 - військовий оркестр
- 195 центральна база залізничної техніки (Т0710, м. Київ):
 - рота охорони
- 710 бригада охорони (Т0910)^[12]
- 711 бригада охорони (Т0950), м. Чоп Закарпатської області^[13]
- 756 полк охорони (Т0930)^[14]
- 783 бригада охорони (Т0920)^[15]

Навчальні підрозділи

- Кафедра військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту (м. Дніпро)
- 8 навчальний Чернігівський центр Держспецтрансслужби України (Т0500, м. Чернігів)

Повноваження Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України:

здійснює управління відповідно до Конституції і законів України Державною спеціальною службою транспорту та контроль щодо її функціонування і забезпечення постійної готовності до виконання завдань у мирний час та особливий період;

розробляє і здійснює державні програми розвитку Державної спеціальної служби транспорту в порядку, встановленому законом, у межах своєї компетенції здійснює контроль за виконанням цих програм;

забезпечує постачання Державної спеціальної служби транспорту матеріально-технічними засобами та необхідною технікою, зброєю, боєприпасами, спеціальними засобами, іншими ресурсами, майном, а також надання послуг та їх фінансування в обсягах, необхідних для виконання покладених на неї завдань;

встановлює порядок передачі в управління Державної спеціальної служби транспорту об'єктів державної власності, засобів зв'язку і радіочастотних ресурсів, комунікацій, об'єктів інфраструктури, топогеодезичної, метеорологічної, гідрографічної та іншої інформації, послуг геодезичного і картографічного забезпечення, необхідних для виконання покладених на Державну спеціальну службу транспорту завдань як на платній, так і на безоплатній основі;

забезпечує реалізацію права на соціальний і правовий захист особового складу Державної спеціальної служби транспорту, осіб, звільнених із залізничних військ і Державної спеціальної служби транспорту, членів їхніх сімей, а також сімей військовослужбовців, державних службовців та працівників Державної спеціальної служби транспорту, які померли або загинули під час проходження служби;

відповідно до законодавства України регулює економічну та господарську діяльність Державної спеціальної служби транспорту, визначає порядок фінансування Державної спеціальної служби транспорту за рахунок благодійних пожертв фізичних та юридичних осіб, у тому числі для забезпечення мобілізаційної готовності, готовності Державної спеціальної служби транспорту до виконання завдань за призначенням;

затверджує перелік та правила застосування спеціальних засобів військовослужбовцями та працівниками Державної спеціальної служби транспорту;

визначає органи, які здійснюють державний нагляд за безпечним веденням робіт особами, які проходять військову службу в органі управління Державною

спеціальною службою транспорту, бригадах, полках, окремих батальйонах, підрозділах охорони, органах забезпечення, навчальному центрі, закладах, на підприємствах та в установах, що входять до складу Державної спеціальної служби транспорту;

здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Повноваження Міністерства оборони України у взаємовідносинах з Державною спеціальною службою транспорту

Міністерство оборони України, координуючи діяльність Державної спеціальної служби транспорту:

забезпечує організацію функціонування її діяльності, розвиток і постійну готовність до виконання поставлених завдань як у мирний час, так і в особливий період;

приймає рішення щодо створення, реорганізації, ліквідації підрозділів Державної спеціальної служби транспорту;

затверджує положення про воєнізовану охорону Державної спеціальної служби транспорту;

організовує постачання Державній спеціальній службі транспорту спеціальної техніки, матеріальних, фінансових та інших ресурсів і майна, здійснює контроль за їх ефективним використанням і своєчасним списанням;

забезпечує здійснення взаємовідносин Державної спеціальної служби транспорту з органами державної влади всіх рівнів, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, а також міжнародне співробітництво;

контролює дотримання законодавства особовим складом Державної спеціальної служби транспорту;

спільно з Генеральним штабом Збройних Сил України визначає потреби Державної спеціальної служби транспорту в озброєнні, боєприпасах, техніці, у тому числі залізничній та дорожньо-будівельній, матеріально-технічних засобах, енергетичних ресурсах, іншому майні, необхідному для належного виконання покладених на Державну спеціальну службу транспорту завдань у мирний час та в особливий період, контролює їх якість, своєчасність і повноту отримання;

видає в межах компетенції нормативно-правові акти з питань діяльності Державної спеціальної служби транспорту;

здійснює інші повноваження, встановлені законом.

Міністр оборони України користується щодо підлеглих військовослужбовців Державної спеціальної служби транспорту дисциплінарною владою в обсязі, визначеному Дисциплінарним статутом Збройних Сил України.

Взаємовідносини центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури, з Державною спеціальною службою транспорту

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури, в межах своїх повноважень сприяє діяльності Державної спеціальної служби транспорту у виконанні покладених на неї завдань, у тому числі щодо організації технічного прикриття об'єктів національної транспортної системи України, розробленні планів застосування Державної спеціальної служби транспорту в особливий період.

Повноваження Генерального штабу Збройних Сил України у взаємовідносинах з Державною спеціальною службою транспорту

Генеральний штаб Збройних Сил України:

доводить до Державної спеціальної служби транспорту директиви і накази Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, начальника Генерального штабу - Головнокомандувача Збройних Сил України, організовує їх виконання Державною спеціальною службою транспорту в особливий період;

бере участь у комплектуванні Державної спеціальної служби транспорту в мирний час і в особливий період та організовує розгортання її підрозділів;

організовує добір кваліфікованих фахівців для використання Державною спеціальною службою транспорту в особливий період, а також їх навчання і перепідготовку;

погоджує рішення щодо створення, реорганізації та ліквідації підрозділів Державної спеціальної служби транспорту, а також їх дислокації;

організовує забезпечення на особливий період матеріально-технічних засобів, військової техніки та інших ресурсів в обсягах, необхідних для виконання покладених на Державну спеціальну службу транспорту завдань;

погоджує строки та забезпечує проведення зборів з військовозобов'язаними (резервістами) Державної спеціальної служби транспорту;

здійснює інші повноваження, передбачені законом.

Із введенням воєнного стану Державна спеціальна служба транспорту приводиться в готовність до виконання завдань за призначенням в умовах дії правового режиму воєнного стану і підпорядковується Головнокомандувачу Збройних Сил України, про що зазначається в указі Президента України про введення воєнного стану, який затверджується Верховною Радою України.